

Αφιέρωμα στα τραγούδια του Σταύρου Κουγιουμτζή στο «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει»

/ [Ενορίες](#)

Ήταν ένας αθόρυβος ποιητής της μελωδίας. Ένας δημιουργός που άφησε ανεξίτηλο αποτύπωμα χωρίς να ζητήσει ποτέ τίποτα. Ένας άνθρωπος που χάρισε στην Ελλάδα μια μουσική κληρονομιά γεμάτη φως. ευαισθησία και ανθρωπιά.

Μουσικό αφιέρωμα στα τραγούδια του Σταύρου Κουγιουμτζή, με αφορμή τη συμπλήρωση 20 χρόνων από το θάνατο του, παρουσιάστηκε από τη Μικτή Χορωδία Ιερού Ναού Αγίου Ιωάννη Ρέντη, την Πέμπτη 11 Δεκεμβρίου 2025, στο πλαίσιο του προγράμματος «[**ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...**](#)» του [**Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς**](#).

Στη διδασκαλία, διεύθυνση και ενορχήστρωση ήταν η μαέστρος Μαρία Κάτσαρη και συνόδευσαν οι Δημήτρης Τσουνής στην αφήγηση και το τραγούδι, Λευτέρης Συμιανάκης στην κιθάρα, Λάμπρος Πανταζόπουλος στο μπουζούκι και η μαέστρος στο πιάνο.

Παρακολουθήστε το μουσικό αφιέρωμα:

Ο Σταύρος Κουγιουμτζής υπήρξε μία από τις πιο επιδραστικές αλλά και τις πιο σεμνές προσωπικότητες της ελληνικής μουσικής του αιώνα που πέρασε. Συνθέτης βαθιάς ευαισθησίας, εκφραστής της ανθρώπινης ψυχής και βιωματικός δημιουργός. Έκανε μία διαδρομή που σημάδεψε όσο λίγοι την πορεία του έντεχνου και του λαϊκού τραγουδιού. Η παρουσία του στην ελληνική δισκογραφία υπήρξε ουσιαστική και ιδιαίτερα καθοριστική. Μικρασιάτης στην καταγωγή ο Σταύρος Κουγιουμτζής μπήκε στο χώρο της μουσικής σε ηλικία 15 ετών με σπουδές στη σχολή πιάνου του κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης. Άρχισε να γράφει τραγούδια που ξεχώριζαν για την εσωτερικότητά τους. Ωστόσο όμως, λόγω της ντροπαλότητας και της σεμνότητάς του ήταν εξαιρετικά δύσκολο να τα προωθήσει.

Στις αρχές της δεκαετίας του 60 γνωρίζεται με ανθρώπους της τότε ανερχόμενης ελληνικής δισκογραφίας. Τα πρώτα του τραγούδια αρχίζουν να ηχογραφούνται από νέους αλλά και από πιο καταξιωμένους καλλιτέχνες. Η αναγνωρισιμότητα δεν έρχεται αμέσως, όμως έρχεται σταθερά σαν μια φυσική εξέλιξη του έργου του. Τα τραγούδια του ξεχωρίζουν για την ευθύτητα, για τον λυρισμό, τις καθαρές μελωδικές γραμμές, τον βαθιά ανθρώπινο χαρακτήρα τους.

Αποτελούσε ένα σπάνιο παράδειγμα δημιουργού που δεν επιθυμούσε να εκτεθεί. Απέφευγε τα μέσα ενημέρωσης, δεν έκανε δημόσιες σχέσεις, δεν επιδίωκε την αναγνώριση. Έλεγε ότι η δουλειά του ανήκει στους ανθρώπους, όχι σε εκείνον. Οι συνάδελφοί του τον περιέγραφαν ως καλοσυνάτο, δίκαιο, ευγενή και βαθιά ευαίσθητο άνθρωπο, με χιούμορ και με αφοσίωση στη μουσική.

Ο Σταύρος Κουγιουμτζής κατάφερε κάτι που λίγοι δημιουργοί καταφέρνουν. Να γράψει μουσική που δεν ανήκει σε εποχές, αλλά σε ανθρώπους. Η κληρονομιά του είναι ένα σύνολο τραγουδιού που μιλούν για το συναίσθημα με τρόπο απλό, καθαρό και αληθινό. Γι' αυτό και θα συνεχίσει να υπάρχει όσο υπάρχουν άνθρωποι που αναζητούν τραγούδια που λένε την αλήθεια τους.

Δεν ήταν απλώς ένας σημαντικός συνθέτης. Ήταν ένας αθόρυβος ποιητής της μελωδίας. Ένας δημιουργός που άφησε ανεξίτηλο αποτύπωμα χωρίς να ζητήσει ποτέ τίποτα. Ένας άνθρωπος που χάρισε στην Ελλάδα μια μουσική κληρονομιά γεμάτη φως, ευαισθησία και ανθρωπιά.

